

[Handelsministeren.]

sionen var naaet i sit Arbejde. Jeg er ikke i Stand til at svare paa dette Spørgsmaal i Øjeblikket, men jeg skal være villig til at søge Oplysning derom og give det kommende Udvalg Oplysninger i saa Henseende.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og takke for velvillig Modtagelse af Lovforslaget og udtale min Villighed til Forhandling om de Spørgsmaal, der er draget frem, og udtale Haabet om, at vi saa snart som muligt maa naa til et Resultat af disse Forhandlinger.

Elmqvist: Jeg skal indskrænke mig til at imødegaa nogle af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen har henvendt mere direkte til mig, idet den højtærede Minister jo i øvrigt har imødegaaet de Anker, som det ærede Medlem fremsatte overfor Lovforslaget.

Den første Anke, som det ærede Medlem fremsatte overfor mine Udtalelser, angik specielt den Ændring vedrørende Kravet om Motorpasser i Sejlskibe med Hjælpe-motor, der foretages i Lovforslaget, idet der herefter ikke længere skal kræves Motorpasser i Sejlskibe med Hjælpe-motor af fra 50 til 120 HK. Det ærede Medlem bemærkede, at det var ikke ligegyldigt, om en uøvet Mand sættes til at passe en saadan Motor, eller om man havde en øvet maskinuddannet Mand dertil.

Jeg er selvfølgelig ganske enig med det ærede Medlem heri, men med det Kendskab, som det ærede Medlem har til Sejlskibsfart — og her drejer det sig jo udelukkende om Sejlskibsfart —, vil han vide, at paa Skibe med Motor af mellem 50 og 120 HK. vil det slet ikke blive Tilfældet, at man vil hjælpe sig med uøvet Kraft. Det, man gør paa mange af disse Motor-skibe, endogsaa Skibe med Motor af under 50 HK., er, at man i Stedet for en Motorpasser har en paa Maskinfabrik uddannet Motorsmører, som har nøje Kendskab til Motorens Karakter og Indretning, og som i Virkeligheden virker lige saa betryggende som en Motorpasser; og det, man ønsker fra Sejlskibenes Side, er at faa Adgang til, ogsaa naar Motoren er større, at bruge en saadan maskinuddannet Motorsmører i Stedet for en Motorpasser.

Oftentimes er der kun den Forskel mellem de to Maskinmænd, at den ene har en Eksamen, den anden ikke, og vi ved jo alle sammen, at dette med Eksamen er ikke altid det eneste afgørende. Derfor vil der aldeles ikke

blive Tale om, at Motoren i disse Skibe bliver overladt til usagkyndig Behandling. Tværtimod, det vil i de fleste Tilfælde blive saaledes, at man tager en Motorsmører med, der hjælper Kaptajnen med Motoren.

Ved denne Ordning vil der opnaas en meget væsentlig Besparelse for Sejlskibe med Hjælpe-motor, fordi Lønnen til en saadan Motorsmører er betydelig lavere end Lønnen til en Motorpasser. Ganske vist vilde det være rart, om Sejlskibene havde Raad til at have Motorpassere, men vi maa tage Hensyn til Forholdene, som de foreligger, og Forholdene ligger nu en Gang saaledes, at Sejlskibene maa se paa hver eneste Øre, hvis det overhovedet skal være dem muligt at faa det til at løbe rundt. Derfor er det af stor Betydning, at disse Sejlskibe kan nøjes med en Udgift paa 80—100 Kr. til en saadan Motorsmører i Stedet for en Udgift paa mellem 200 og 300 Kr. til en Motorpasser, naar det kan ske, uden at man derved forringer Sikkerheden.

Dertil kommer yderligere, at man maa huske paa, at paa disse Sejlskibe med Hjælpe-motor vil Benyttelsen af en saadan dyr Motorpassers Arbejds-kraft ofte være meget tidsbegrænset. Disse Sejlskibe med Hjælpe-motor benytter jo denne Hjælpe-motor i særlige Tilfælde; Formaalet med at have Motor er i alt Fald ikke at benytte den uden i Tilfælde af Vindstille eller Indløben til eller Udløben af en Havn. Det er en ganske sporadisk Benyttelse, der finder Sted af denne meget dyre Mand, som en uddannet Motorpasser er.

Derfor ønsker Sejlskibene at opnaa denne Besparelse, og derfor mener man fra deres Side — og jeg tror med Rette —, at denne Besparelse kan gennemføres, uden at man i nogen Henseende formindsker Sikkerheden med Hensyn til Pasningen af disse Motorer. Det mener jeg, at det ærede Medlem, som har Kendskab til disse Forhold, maa kunne indse Rigtigheden af, og jeg mener, at det ærede Medlem ud fra disse Betragtninger maa kunne forstaa, at Sejlskibsfarten er meget interesseret i de Lempelser, der paa dette Omraade foreslaas i det foreliggende Lovforslag.

Dernæst udtalte det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at jeg ikke har hørt mig for hos dem, der har Sagkundskab med Hensyn til den af Landstingets Flertal indføjede Ændring vedrørende Lovens § 5, 3die Stykke. Det er ikke rigtigt; jeg udtalte ikke, at man fra alle sagkyndige Sider var stemt for, at denne Bestemmelse om Middelhavsfarten skulde gaa ud; jeg sagde